

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010699
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817010699.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. marca 2018 takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý : L. D., nar. XX.XX.XXXX v S.,
okres Prievidza, trvale bytom N., Ú. č. XXX/XX,
okres Prievidza, prechodne bytom T.,
Č. č. XXX, Česká republika,

je v i n n ý , ž e

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidzi, sp. zn. 16P 34/2016 zo dňa 26. septembra 2016, právoplatný dňa 06. októbra 2016, bol zaviazaný s účinnosťou od 01. októbra 2016 prispievať na výživu svojho syna L. T., nar. XX.XX.XXXX a svojej dcéry I. T., nar. XX.XX.XXXX sumou 120 eur, na každého mesačne vopred k rukám matky O. T. vždy do 25-teho dňa v mesiaci, tejto povinnosti sa v mieste svojho trvalého, ako aj prechodného bydliska v Českej republike, ako aj všade tam, kde sa zdržiaval a v mieste trvalého bydliska oprávnených osôb v období od 01. decembra 2016 doposiaľ úmyselne vyhýbal tým, že v čase, keď nebol zamestnaný a nemal príjem sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nepožiadal o žiadne sociálne dávky a v čase, keď pracoval pre spoločnosť Y. Q. s.r.o., B. O. číslo XXX, J., Česká republika neprišiel do práce a bol s ním dňa 21. novembra 2016 skončený pracovný pomer zo dňa 01. septembra 2016 v skúšobnej dobe, čím zostal dlhovať za obdobie od 01. decembra 2016 do 05. marca 2018 oprávnenej O. T. sumu vo výške 1.800 eur za neplnenie vyživovacej povinnosti na maloletú dcéru I. T. a oprávnenému L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., ulica XX. X. č. X/XX, výživné vo výške 1.800 eur, hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 188/2012 zo dňa 11. decembra 2012, právoplatný dňa 19. apríla 2013, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2,3 písm. c) Trestného zákona, pričom trest vykonal dňa 13. mája 2015,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uložený za taký čin prepustený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2,3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 316/2016 Z.z.

a z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného L. T. z prípravného konania, vypočul poškodenú O. T., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný L. T. sa na hlavné pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne upovedomený o termíne hlavného pojednávania, preto súd konal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Poškodená O. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že maloletý syn L. a maloletá dcéra I. boli zverení do jej výchovy a opatery a obžalovaný bol na základe rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 16P 34/2016 zo dňa 26. septembra 2016 povinný platiť na ich výživu sumou mesačne 120 eur mesačne na každé dieťa zvlášť. Uviedla, že syn je už plnoletý a študuje v poslednom ročníku O. L. Š. v N., dcéra študuje na O. O. L. Š. M. v Ž. C. N.. Ďalej poškodená uviedla, že obžalovaný si výživné neplnil za celé žalované obdobie, na výživné obom deťom nezaslal žiadne finančné prostriedky, ani sa s deťmi nekontaktoval. Na záver svojej výpovede uviedla, že deti netrpia núdzou, avšak nemôže im poskytnúť všetky veci ako majú ostatné deti.

Obžalovaný je okrem výpovede poškodenej O. T. usvedčený aj listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 16P 34/2016 zo dňa 26. septembra 2016, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumu 120 eur na každé dieťa zvlášť. V spise sa nachádzajú aj listinné dôkazy a to rodné listy maloletých detí L. T. a I. T., potvrdenia o návšteve školy, správa od bývalého zamestnávateľa, z ktorej vyplýva, že obžalovaný u nich pracoval od 01.09.2016 do 21.11.2016, pričom pracovný pomer bol rozviazaný počas plynutia skúšobnej doby, pričom uviedli, akú mzdu za jednotlivé mesiace obžalovaný poberal. Zo správ z Úradu práce vyplýva, že nebol u nich evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, v spise sa nachádzajú rozhodnutia Okresného súdu v Prievidzi a Okresného súdu v Trenčíne ohľadne výkonu trestov.

Súd po prevedenom dokazovaní, zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrnne, mal preukázané, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplní, pričom z konania je jednoznačne usvedčený výpoveďou poškodenej O. T. a listinnými dôkazmi. Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi prispievať na výživu svojich maloletých detí L. a I.. Z prevedeného dokazovania taktiež vyplýva, že obžalovaný za celé obdobie neprispieval matke maloletých detí výživné. Z dôvodu, že obžalovaný si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť voči maloletým deťom, súd preto konanie obžalovaného kvalifikoval tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2,3 písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uložený za taký čin prepustený.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia maloletých osôb, t.j. aby bola zabezpečená ich riadna výživa a výchova. Motívom konania obžalovaného bola nezodpovednosť. Súd u obžalovaného nezistil ani poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcou okolnosťou je to, že v minulosti už bol odsúdený.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, nebol riešený v priestupkovom konaní. Doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 56/2014 zo dňa 07. mája 2014 pre prečin marenia výkonu úradného

rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods.4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 32 mesiacov. Z dôvodu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd mal za to, že uložený nepodmienečný trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.